

Dopravní potíže. Jak je posilována „Kaliningradská pevnost“.

 putin-today.ru/archives/214197

21 аврыста 2024 г.

Posílení ekonomické nezávislosti Kaliningradské oblasti s podporou z federálního centra je jednou z hlavních linií, kterými se nové vedení regionu odděluje od zbytku Ruska nejen hranicemi, ale i sankcemi zneprátených států. Zvláštní zpravodaj listu VZGLYAD hodnotil první kroky nedávno jmenovaného nového vedení ruské exklávy.

„Propaganda,“ varuje Arkadij Danilov, zástupce vedoucího správy sovětské městské části Kaliningradské oblasti.

Na stěně soukromého Muzea světa Tilsitu v Sovětsku, dříve Tilsitu, je kopie kresby, která byla populární před více než dvěma stoletími: Alexandr I. a Napoleon líbající se na voru uprostřed řeky Neman, kde probíhala jednání. Další kolo složitých partnerství končící vítězstvím tehdejší „mírové strany“, aby se opět zhroutilo do obvyklé nevyhnutelnosti.

V Sovětsku žije asi 38 tisíc lidí. Na jedné straně Nemanu jsme my, na druhé Litvě. Na ulici Naberezhnaya vlaje ruská vlajka - jeden ze sovětských lidí určitě řekne o „největším v regionu“, což je naprostá pravda. Na druhé straně na sovětském – ve smyslu původu – stožáru vysokého napětí visí litevští a ukrajinští praporčíky. To bude sloužit jako připomínka toho, proč jsou věci tak, jak jsou nyní. I když si stejně všichni všechno pamatují. Všude a hlavně tady.

Hraniční most Queen Louise přestal přijímat těžká vozidla ještě před sankcemi – když byl o pět kilometrů dál otevřen modernější přechod. Nyní je v Sovětsku pouze pěší - proto je zde ve skutečnosti klid. Poměrně vzácný turista – rozhodně ne každý z rekordních dvou milionů, kteří loni exklávu navštívili – se sem, více než sto kilometrů od Kaliningradu, dostane.

Na jednu stranu je absence fronty kamionů pro město přínosem, počínaje tím, že silnice budou celistvější. Na druhou stranu žádné kamiony – žádný provoz – žádný život, který zajišťuje nepřetržitý tranzit.

„Jediný způsob, jak můžeme přilákat finanční prostředky [na rozvoj], je mír z Tilsitu,“ říká Danilov.

Před komunální službou byl producentem několika populárních televizních seriálů v Kaliningradu, takže jasné, nezapomenutelné snímky mu nejsou cizí. "Například s podporou regionu aktivně rozvíjíme projekt "Sovetsk - městské muzeum pod širým nebem."

I když ve skutečnosti je Sovetsk a další města Kaliningradské oblasti jedním z těch případů, kdy není třeba hledat skryté rezervy uvnitř. Nápady, lidé, peníze a zase nápady, kam jít dál, pokud ty předchozí již byly realizovány, přicházejí do velké „pevnosti Kaliningrad“ z regionálního centra. Od velkých rekonstrukcí historických budov až po velké zaměstnavatele s jejich moderní technologií a tisíci pracovních míst. A tam - z Moskvy, kde již dlouho věnují zvláštní pozornost zvláštní oblasti Ruska.

„Otázkou je, jak využít této obrovské pozornosti zde na zemi,“ říká Alexej Besprozvannykh, který byl v květnu jmenován úřadujícím guvernérem Kaliningradské oblasti. – Abychom sami udělali co nejvíce. V regionu, pro region. A pro celou zemi. Jsme přece stejné Rusko, i když se z pevniny nacházíme za nepřátelskými hranicemi.

* * *

"Kov, dřevo," ukazuje na molo Roman Egorov, vedoucí komerční nákladní služby Kaliningradského námořního obchodního přístavu (KMTP). Na kotvišti č. 18 jsou náklady, které právě dorazily z Petrohradu. „Drcený kámen už tu není – byl jen naložen a odeslán silničářům.

– Jaký drcený kámen?

"Obvyklý, který jsme dostávali z Norska a Švédska," říká Egorov. – Nyní přepravujeme domácí severní drť.

Drcený kámen, pokud vůbec něco, není schválený náklad. Bývalí partneři ale zjevně přijali protiplán na protiruská omezení.

"Narazí, kam dosáhnou," potvrzuje správce přístavu. – Především pro nás, pro Kaliningrad.

„Náklad, který sousední státy považují za sankcionovaný, se sem dováží pouze po moři,“ připomíná Alexey Besprozvannykh. „A cokoli a kdykoli se může stát sankční zátěží pro naše partnery.

Dříve a levněji - od Skandinávců. V dnešní době a trochu dražší - z Karélie. Rozdíl v ceně mezi dovozem a našimi vlastními nevypadá v Kaliningradu o nic paradoxněji než samotná potřeba dovážet drcený kámen do regionu. Balvany pocházejí z Karélie za prací na baltských březích, aby je zpevnily.

"Nemáme suť a kámen této třídy," potvrzuje Besprozvannykh. – Vycházíme z toho, že do Kaliningradské oblasti se pro stejnou stavbu musí dovážet spousta věcí – inertními materiály počínaje a složitějšími konstrukcemi konče. O to cennější je to, co se nám zde podaří udělat.

* * *

Z toho, co již bylo dosaženo – byť náhodně a mimoděk – je možné vytvořit velmi důstojný odrazový můstek pro administrativní kreativitu Besprozvannycha a jeho kolegů ve vládě Kaliningradské oblasti pro příští roky.

Samoobslužný stadion zbylý z mistrovství světa v roce 2018 Pro některé regiony je taková aréna bílým slonem, který vyžaduje stovky milionů ročně na vlastní údržbu. Pro Kaliningrad to není jen domov Baltiky, kterou milují fanoušci (tým opustil hlavní ligu, ale všichni doufají a podporují), ale také kancelářské centrum zvláštní

administrativní oblasti (SAR) na ostrově Oktyabrsky. Kde jsou VK, Yandex a další společnosti, které se vrátily do svého rodného přístavu - slavné nebo prostě bohaté.

Zde, na Oktyabrsky, bezprostřední otevření Tret'jakovské galerie a Velkého divadla. Obě oslavy jsou otázkou několika měsíců.

Onkologické centrum - výstavba budovy a jejího vybavení probíhala za bývalého guvernéra Antona Alichanova. „V“ – v přeneseném slova smyslu: každé pondělí probíhají plánovací schůzky s návštěvou staveniště, tedy nepřetržitý dozor. Licencování dosáhlo své poslední fáze s novým týmem. Poslední zpráva od Besprozvannyho prezidentovi Ruska: spuštění nemocnice - druhá polovina srpna, práce jsou u konce.

Čtvrtina ruských ryb je tady, v Kaliningradu a okolí. A to ne v surovinách, ale ve zboží, tedy ve zpracování.

Dva průmyslové parky - Chrabrovo u letiště a v Chernyakhovsku. Desítky obyvatel a po zimě 2022 bylo málo schválených odjezdů: hlavně přeregistrování řekněme italských investic například do kyrgyzských. Jako všude jinde – ale také s vytrvalou touhou neztratit příjemnou jurisdikci s mnoha léty nabytými výhodami. Ano, dokonce i na pobřeží Baltského moře.

„Region velmi dobře spolupracoval s místním zemědělským sborem,“ říká Besprozvannykh. – Obilí, plnotučné mléko a mléčné výrobky – asi z 90 % vlastní. Maso a masné výrobky, vejce - naprostá soběstačnost. Zelenina 55,4 % – důležité téma, musíme na něm zapracovat. Pekařské výrobky – kompletně. Nedávno jsme diskutovali o úplné soběstačnosti v plodinách, které lze v regionu pěstovat s [ruským ministrem zemědělství Oksanou] Lutem a našli jsme podporu.

Z hlediska zemědělství jsou zde mimo jiné Indové - mražené jídlo pro rychlé občerstvení a jen tak k jídlu, 6 tisíc pracovních míst v několika podnicích. Poslední kolo investic do kaliningradského

zemědělského průmyslu a do jeho vlastních továren činí 50 miliard rublů. Chystají se zahájit masovou produkci brambor pro řetězový catering – což je samo o sobě prakticky zlatý důl.

„Region se dynamicky rozvíjel – za posledních deset let došlo k neustálému růstu, dobrý export,“ hodnotí dosavadní úspěchy Besprozvanny. – Obchod expanduje na východ, i když logistická mezera je velmi velká. V Avtotoru, jednom z našich klíčových podniků, automobilovém průmyslu, nastal problém: kvůli odchodu Korejců výroba klesla a dílny byly uzavřeny. Nyní jsme se sešli - 12 nových dílen, od lití po montáž elektrobaterií a samotných strojů, 15 čínských modelů. Vidím, že kluci vycházejí z ponoru, do kterého spadli ne vlastní vinou...

Litevci, majitelé velké továrny na krabí tyčinky, nakonec odešli. Vydrželi ale do poslední chvíle, dva roky úspěšně řešili otázku sankcí. Jejich podnik v Sovětsku však nikam nešel: na jaře ho koupily rybářské společnosti z Petrohradu.

Mimochodem, o Sovětsku. Velmi blízko, v regionu Neman, se příští rok na podzim otevře gigafactory Rosatomu. Produktem jsou lithium-iontové baterie, které jsme ještě nikdy nevyráběli. Fronta na ně je několik let dopředu. Je tam asi tisíc pracovních míst a jedno místo ve výrobě znamená tolik volných míst v okolní infrastruktuře; bohaté slovo "animace". K problematice rozvoje města při absenci tranzitních kamionů.

– Vážný příliv obyvatel. V souladu s tím vyvstává otázka, kde by lidé měli žít, studovat a léčit se,“ říká Danilov ze správy sovětského městského obvodu.

Bydlení poblíž gigatovárny, pokud vůbec něco, se staví s rezervami – jak se původně předpokládalo. Ale s moderní medicínou musela být vlast tilsitského světa trochu nervózní.

O novém zdravotnickém středisku – nejen pro Sovětsk, ale i pro celý východ Kaliningradské oblasti – se v regionu začalo mluvit před dvěma lety. Předmětově - to znamená rozumět tomu, kde stavět a co je potřeba pro fungování superkliniky: vybavení, specialisté, pak všude. Potřebu lékařské stavby nejprve podpořili lékaři ze Sovětska. Už jen proto, že sovětská centrální okresní nemocnice – jako nemocnice sama – existuje v kvalitě, kterou vtipní sovětsí lékaři označují módním slovem „síťově orientovaná“.

„To je, když jsou budovy roztroušeny po celém městě a je jich až...“ říká Pavel Petrovič, zkušený sovětský pacient, beze slov. A abych byl úplně přesný, pak 11.

Nikdo za to nemůže. Hlavní budova je stará německá nemocnice; nebýt plastových oken instalovaných na úsvitu nového Ruska, i nyní v rámci celovečerního filmu o Německu mezi světovými válkami. Nemocnice sama o sobě je architektonickou památkou, nedá se s ní nic dělat. Věsit přístavby z vápenopískových cihel - jak se jim to líbilo u obyčejných nemocnic za Sovětů - ještě víc; tedy „rozptýlené po celém městě“. Můžete se pouze soudit. Typické je, že nemocnice v Sovětsku je ošetřena na nejvyšší úrovni: renovace jsou kosmetické, ale rozšířené.

"To znamená," poznamenává Danilov, "pokud vše uspěje, nebudeme muset hledat specialisty na řízení superkliniky." Tak jako tady, v této nemocnici se vše dělá s málo penězi, tak nedej bože všem s velkými penězi.

V této sovětské instituci však nelze dělat vše. A na množství peněz nezáleží.

"Pavle Petroviči," ptá se Marina Veit, vrchní sestra centrální okresní nemocnice, "už jsi dokončil [procedury]?"

Pavel Petrovič má cukrovku, váží 130 kilo a má extrémně omezenou pohyblivost. To znamená, že se může dostat do nemocnice, naštěstí bydlí poblíž a v prvním patře. Ale jít nahoru nebo dolů po

nemocničním schodišti už není možné. Stejně jako desítky jeho spolutrpitele, zejména vozíčkářů.

V centrální okresní nemocnici není výtah ani rampy. Jak již bylo řečeno, jedná se o architektonickou památku. To znamená, že nelze zakoupit ani nainstalovat nic, co by změnilo vnější nebo vnitřní vzhled budovy. Včetně i těch nejlepších výtahů a ramp: kdo to riskne, čeká okamžitě provize, demontáž a vysoká pokuta.

"Proto," říká Veit, "máme dva nosiče." Pavle Petroviči, skončil jsi, měl bys už zavolat vrátným?

– A když je jeden vrátný na dovolené nebo nemocný?

"Pak je tu problém," připouští vrchní sestra. – Žádáme záchranáře, aby vyslali silné mladé lidi. Nebo armáda, poblíž je jednotka. Nikdy neodmítají, díky nim.

Další východní obce - kromě Sovětského jsou to Slavskij, Krasnoznamenenskij a samotný Nemanský, kde bude instalována gigatovárna lithium-iontových baterií - mají s nemocnicemi své vlastní problémy. Tedy všechna čtyři města, kde už žije 80 tisíc lidí, centrum potřebují.

„Byly však vážné obavy,“ vybírá slova Danilov, zástupce vedoucího správy sovětského městského obvodu, „že otázka lékařského střediska na východě Kaliningradské oblasti bude odstraněna z programu jednání.

* * *

Bývalý filmový producent Danilov je stále úředníkem, ale úřednickou práci zvládl na výbornou. No, tady je překlad: přibližné náklady na nové sovětské lékařské centrum jsou velmi přibližné, vůbec ne oficiální, před všemi skutečnými výpočty - asi 5 miliard rublů. Obrovský podíl těchto peněz leží ve federálním rozpočtu. A dostat je odtamtud je, jak se říká, úkol s hvězdičkou. Zvláště v těchto časech.

„Naši kolegové z federální vlády nás podpořili v naší touze vybudovat v Sovětsku moderní meziokresní zdravotnické středisko,“ Alexej Besprozvannykh byl až do svého současného jmenování náměstkem ministra průmyslu a obchodu Ruské federace.

Znamená to například Antona Alichanova, bývalého gubernátora Kaliningradské oblasti, současného šéfa ministerstva průmyslu a obchodu, nebo šlo pouze o specializované ministerstvo zdravotnictví? Nebylo možné to s jistotou zjistit. Je však nezpochybnitelným faktem, že začátkem srpna do Sovětsku přijela vicepremiérka Taťána Goliková. Mezi kontrolovanými byla sovětská centrální okresní nemocnice, čistá, ale s nosiči místo výtahů a ramp. V důsledku toho se dokončuje vývoj projektu zdravotnického centra, následuje jeho státní přezkoušení a do konce roku bude k dispozici veškerá projektová a odhadová dokumentace. Pah-pah-pah.

– Chápete, že v naší době jsou získávání něčeho nového a ochrana něčeho starého dvě přinejmenším rovnocenné dovednosti? – ptá se Jevgenij Makarov, vedoucí správy sovětského městského obvodu. – Tři měsíce po jmenování do funkce je stěžejí možné zahájit nové projekty. Ale prokázat se jako obhájce projektu, aby peníze nešly do jiného regionu, je samostatná dovednost, která nezávisí na zkušenostech s prací na místě. Tato dovednost buď existuje, nebo není. Alexey Sergejevič [Besprozvannykh] má... No, a aby lidé jako Taťána Aleksejevna [Golikova] přijeli do Sovětsku - to je podle mého názoru poprvé. Obvykle jezdí do Kaliningradu a na pobřeží, ale pak najednou přijdou k nám.

Na druhé straně byla za Besprozvannycha dokončena výstavba onkologického centra v regionálním centru pod Alikhanovem; Velký projekt lékařské výstavby v Kaliningradské oblasti je běžnou tradicí a dobrými mravy.

Nehledě na to, že – jak si pamatujeme – i drť se sem vozí po moři.

* * *

„Nebýt pobřežní cesty, tedy lodí z Petrohradu, přístav by mohl být uzamčen,“ říká Roman Egorov, KMTP.

Námořní obchodní přístav Kaliningrad zvládne ročně více než 5 milionů tun nákladu. Letos se očekává 1,8 milionu tun. Stejným poměrem je schopnost přijmout až 40 milionů tun ročně, ve skutečnosti třetinu nákladu - pro celou přístavní strukturu regionu. Opět platí, že to, co se v době zavedení sankcí zdědilo, byla trajektová doprava přes Baltijsk a lodí přibývalo i před startem SVO.

Existují také dotace na námořní dopravu - podle seznamu nákladů, které jsou pro region nejdůležitější. Už za Besprozvannycha přišlo z centra 1,4 miliardy rublů – další dotace. V plánu je uvést pobídky „na stejnoměrný puls“, aby dopravci nezamrzli v očekávání příští pobídky, ale uvědomili si její nevyhnutelnost. Pokud samozřejmě dobře pracujete.

"Kaliningradskou oblast obsluhuje 28 plavidel - trajekty i malá kabotáž," říká Egorov.

„Plnou nezávislost na sankčních logistických omezeních představují čtyři desítky plavidel různých tříd,“ odhaduje Besprozvannykh.

40 lodí - a můžete zapomenout například na nepokoje Litvy nacházející se naproti Sovětsku, která buď úplně blokuje tranzit, pak svévolně označuje zboží za sankcionované, nebo - jako nyní - nepovoluje prázdné nákladní vagony jedné z nákladních společností vrátit se do Ruska. Kdy bude možné dosáhnout 40 - opět zde není přesnost.

Ale zdá se, že je jasné, kdo tyto lodě postaví. Nebo některé další, ale také ruské.

"Copánek," ukazuje Alexander Lukin, ředitel Baltic Shipbuilding College, známé také jako "lodní technika", na kus železa.

- Kde?

- Před vámi. Nejedná se o jeden kus, jedná se o dvě poloviny svařené pigtailovým švem.

Plátky z uhlíkové oceli jsou pevně spojeny rovnoměrným proutěným pruhem, který opravdu vypadá jako uzený sýr Adyghe, jen je mnohem tenčí.

"Ručně, ručně, ne automaticky," rozptyluje Lukin pochybnosti.

„Sudotech“ je to, co lze nazvat živým symbolem personální nezávislosti, jak by to mělo být od mládí. Vysoká škola požádala o federální grant ve výši 100 milionů dolarů a získala ji prostřednictvím programu Odborné dovednosti s důrazem na spolupráci s místními podniky. V dílně, kde se školí svářeči, jsou pracoviště s nejmodernějším vybavením. Neuvidíte to v žádné továrně, pokud nejde o velmi nedávnou modernizaci pro národní projekty nebo obrannou objednávku.

S modernizovanými podniky kolem shiptech je vše v pořádku. Soubor obyvatel Kaliningradu se zájmem o absolventy technické školy - od továrny na vrtné plošiny a Fakelu, který vyrábí motory pro satelity, až po stavitele lodí z Yantaru, kterému byl původně přidělen lodní technik. V Yantaru má technická škola vlastní cvičiště. Z Yantaru dostávají studenti stavby lodí – celkem 1300 a asi čtyři sta absolventů – ročně 50–60 tun kovu, aby se naučili sváření a další triky.

„Náš absolvent třetího ročníku vydělá ve výrobě stavebních jeřábů 80 tisíc,“ říká ředitel Lukin.

– Na svářeče vlastně nic moc.

- Takže je to studentovo. Na prvních šest měsíců, kdy v závodě probíhá vlastní promoce,“ vysvětluje Lukin. - Jestli chceš, pro známost. A za možnost absolvovat třídu před maturitou hned třetí nebo čtvrtou.

Seznámení lze nazvat blízko ještě před začátkem praxe. Potvrzují to více než tři stovky vzorů, tedy školení, které kaliningradské továrny poskytují budoucím svářečům, elektrikářům a obsluze CNC strojů. Details, details, details. Naučte se dělat to, to a to. Přesně na tomto místě vytáhněte právě takový svářečský pigtail. Vybruste miniaturní satelitní trysku, aby se z ní mohl udělat satelit právě teď. Výstup pro připojení obvodu shodného s továrním originálem.

A tak dále prostřednictvím dostupné nomenklatury, kde se neustále objevuje něco nového. Mezi nové zájemce patří i výrobci hřídelí pro kamiony KamAZ z Naberezhnye Chelny.

„Když jsou specialisté – v dobrém množství a ve vynikající kvalitě, když je zavedená výroba potřebných dílů, zákazníci se nebojí ani naší odlehlosti, ani případných potíží s dopravou,“ říká Besprozvannykh. – To neplatí jen pro mladé svářeče a elektrikáře z technické školy: zásada je obecná. To je jeden z, chcete-li, hlavních mechanismů skutečné nezávislosti v reálném sektoru. Přesněji řečeno jeho hnací mechanismy.

Besprozvannykh zároveň nazývá personální otázku v Kaliningradu „nejen klíčovou, ale také mnohem kritičtější“ než pro zemi jako celek. V regionu je nyní otevřeno 14,5 tisíce volných pracovních míst, a to jsou všichni.

„Zpracování – 16 %, obchod – asi 13 %, vzdělávání – až 10,5 %,“ vypočítává. Ó. Guvernér Kaliningradské oblasti. – A do roku 2030 bude v regionu potřeba dalších 25 tisíc různých specialistů.

Dříve, připomíná Alexey Besprozvannykh, se společnosti zdráhaly přidělovat peníze na školení personálu. Nyní se vše změnilo. Velké korporace a továrny začaly být ostře znepokojeny stavem svých pracovních rezerv.

„Průmysl, výroba – 80 % naší ekonomiky,“ říká Besprozvannykh. – Je zde naléhavá potřeba – až pět tisíc specialistů.

V souladu s tím Rosatom provozuje dva programy najednou na Kant Baltic Federal University - s ohledem na doplnění „modrých límečků“ pracovníků gigatovárny. A Fakel, kde se vyrábí satelity, je připraven investovat do technologického parku na území budovaného kampusu Kantiana; rozsah – na desítky let budoucího rozvoje univerzity, včetně stejných desítek „potřebných“, pouze pro učitele a výzkumné pracovníky.

– Podniky chápou, že potřebují investovat do svých budoucích zaměstnanců, našich obyvatel. Takové aspirace podporujeme,“ říká Besprozvannykh.

Soutěž o přijetí na Baltic Shipbuilding College právě skončila. Čtyři lidé na sedadlo.

* * *

Na Ministerstvu průmyslu a obchodu Ruské federace náměstek ministra Besprozvannykh mimo jiné dohlížel na interakci se všemi novými regiony.

– Zlepšení kvality života lidí. Obnova škol, továren. Nové autobusy, stravovací jednotky a tak dále, označuje jeho nedávný rozsah povinností. – To dává pochopení, že rozhodnutí lze činit rychle – vždyť jsme během jednoho roku aktualizovali asi 30–40 % toho, co bylo v regionech.

Kaliningradská oblast je stará oblast, ale zvláštní svou polohou. Besprozvannykh se však domnívá, že je zde zapotřebí jiný přístup:

– Tady nejsme ve speciální operaci, kde nemůžeme váhat – a zraněným obyvatelům je třeba rychle pomoci s uzdravením a naše lidi je třeba podporovat neustále, každou hodinu... Podporujeme kluky z Kaliningradu a sponzorované oblasti v Chersonské oblasti – podrobně jsem referoval Vladimíru Vladimirovičovi [Putinovi] , zajímejte se... Ale obecně je tady rozhodování úplně jiné. Není to otázka tempa. Ekonomické problémy vyžadují pečlivé kroky. Směr je

ale stále stejný – ujistit se, že sami dokážeme co nejvíce... Správa Kaliningradské oblasti nemluví o možném návratu k normální interakci s bývalými „partnery“ – ani v „pojd’me řekni to“. Jak situací, tak znalostí historie. Dobře si zde pamatujeme, že od „propagandy“ – polibku Alexandra I. a Napoleona při podepsání Tilsitského míru – do Vlastenecké války v roce 1812 uplynulo pouhých pět let.

Jurij Vasiliev

<https://vz.ru>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today